

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quid significetur hoc nomine ersona in plurali numero, scil. cum dicitur
personæ. A. B. C. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

cens: Distinguēdum est inter Trinit. & vnitatem: Est n. vnitatis simplex & singularis, Trinitas vero multiplex & numerabilis: quia Trinitas, est trium vnitatis. Ecce vnitatem dicit esse singularem, & Trinitatem multiplicem & numerabilem. Sed ad hoc dicimus, quia singularem accepit sicut & alii accipiunt vnum: multiplicem vero & numerabilem, sicut alii dicunt trinum.

QVID SIGNIFICATVR CVM DICITUR

*pluraliter, tres personæ, vel
duæ personæ.*

DISTINCT. XXV.

A *Quid significat hoc*

PRÆTEREA considerandum est, cum hoc non nominetur, ut predictum est secundum substantiam dicatur, quæ sit intelligentia dicti cum persona, pluraliter perfertur, tres personæ vel duæ personæ: & cum dicitur, alia est persona patris, alia est persona filii, alia est persona spiritus S. Sicut enim in his locutionibus personæ vocabulum essentiam intelligentiam facit, plures essentias confiteri videmur, & ita plures Deos. Si vero essentiam significationem ibi non tenet, alia est huius nominis ratio cum dicitur, pater est persona, vel filius est persona: & alia cū dicitur: Pater & filius & spiritus S. sunt tres personæ: & cum dicitur: Alia est persona patris, alia filii: & huiusmodi.

Quod videtur secundum essentiam dici, alia est persona patris, alia filii, siue tres personæ: ut cum dicitur, pater est persona filius est persona.

PERSONA n. vt supra ait Aug. ad se dicitur, & idem est Deo esse personā quod esse: sicut idē est *A. c. 8. l. 7;* ei esse, quod Deum esse. Vnde manifestè colligitur *de tr. n. fere ad princip.* quod essentiam diuinam prædicamus dicentes: Pater est persona, filius est persona, spiritus S. est persona, id est, essentia diuina: & omnino vnu & idē signi-

significatur nomine personæ, id est essētiadiuinæ cum dicitur, pater est persona, & fili⁹ est persona: & significatur nomine Dei, cum dicitur, pater est Deus, filius est Deus. Ita etiā idem significatur cū dicitur, Deus est Deus, & Deus est persona. Vtq; n. nomine essentia diuina intelligitur, quia utrūque secundum substantiam dicitur. Cū vero dicitur pater & filius, & spiritus S. sunt tres personæ, quid nomine personæ significamus? an essentiam? hoc enim videtur, si supra posita verba Aug. diligenter scrutemur. Supra n. dixit, quod ideo tres personas dicimus, quia id quod persona est, cōmune est trib⁹; Et item, quia pater est persona, & fili⁹ est persona, & spiritus est persona, & ideo tres personæ dicuntur. Videtur ergo eandem tenere significationē hoc nomen persona, cum dicitur, tres personæ, quam habet cum dicitur, pater est persona, filius est persona, spiritus sanct⁹ est persona. Quia vt ostēdit Aug. hoc dicitur, id est, tres personæ, propter illud, quia id quod persona est, cōmune est eis. Id ergo quod commune est eis, id est, patri & filio & spiritui sancto, videtur significari nomine personæ, cum dicitur tres personæ.

Aliter etiam videtur posse ostendi, quod secundum essentiam dicatur etiam cum pluraliter profertur.

C
ALITER etiam videtur posse ostendi, quod ibi nomine personæ significetur essentia, cū dicitur tres personæ; Ut n. supra dixit August. Ea necessitate dicimus tres personas, vt responderemus quærentibus quid tres, vel quid tria. Cum ergo queritur quid tres, vel quid tria, cōuenienter respondetur cū dicitur, tres personæ. At cū queritur, quid tres, vel quid tria? p quid de essētia queritur. Non. inuenitur quid illi tres sint nisi essētia. Si ergo quæstioni rectè respondem⁹, oportet vt respondendo essentiā significem⁹: alioqui nō ostēde-

*Aug. ad mē
diū c. 4. l. 7.
de Trinit.
Ibid. paulo
inferius.*

*Aug. c. 4. l. 7.
de trin. ad
principiis.*

mus quid tres sint. Si vero respondentes, essentiā significamus; ipsam essentiam personæ nomine intellegimus, cum dicitur, tres personæ.

Opinio quorundam qui putant essentiam significari nomine personæ. cum dicimus tres personas.

D

*Lib. 7. de
Trin. ca. 4.
ad meatus.*

QVIBVS DAM videtur q̄ nomine personæ significetur essentia, cum dicitur, tres personæ, propterā quia Aug. dicit ideo dici tres personas, q̄a commune est eis id q̄ est persona, ut sit talis intelligentia, Pater & filius & spiritus s. sunt tres personæ, id est, sunt tres id habentes commune q̄ est persona, id est, tres sunt querum quisque est persona, id est, essentia. Sed quomodo iuxta hanc intelligētiā dicetur, alia est persona patris, alia filii? Et hoc etiam ita volunt intelligere. s. aliud est pater, & aliud est filius, id tamen commune habentes quod est persona. Et hoc confirmant authoritate Aug. qui in 7. lib. de trin. ait. Tres personas eiusdē essentiæ, vel tres personas utram essentiā dicimus. Tres autem personas ex eaq; essentiā nō dicim⁹: quasi aliud ibi sit quod essentia est, aliud quod persona est. Hac authoritate & præmissis conanſur aſſerēre, in prædictis locutionibus nomē personæ essentiā significare. Sed quid respōdebūt ad id quod ipſe Aug. in 1. de fide ad Petrum dicit, scil. quod a medium: li⁹ est pater in persona ſive personaliter, aliud personaliter filius, aliud personaliter spiritus sanctus. Quomodo enim aliud personaliter pater, aliud personaliter filius, aliud personaliter spiritus sanct⁹, si in esse personam omnino conueniunt, id est, si persona essentiæ tantum intelligentiam facit?

Ideo nobis videtur aliter hoc posse dici congruentius iuxta catholicon doctorum authoritates.

K

Quod